



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев2 1602/2024**  
**20.03.2026. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубица Силић, адвокат из ..., против тужене ЈП „Пошта Србије“, Београд, РРЈ „Смедерево, Пожаревац, Бор, Зајечар“, ради утврђења, решавајући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 1044/23 од 07.12.2023. године, у седници одржаној 20.03.2026. године, донео је

### **Р Е Ш Е Њ Е**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 1044/23 од 07.12.2023. године.

**ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

### **О б р а з л о ж е њ е**

Решењем Првог основног суда у Београду П1 2632/20 од 23.08.2023. године, одбачен је као недозвољен предлог тужиоца за понављање поступка од 07.11.2022. године.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 1044/23 од 07.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Првог основног суда у Београду П1 2632/20 од 23.08.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији на основу члана 408. у вези члана 420. став 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, ... 18/20 и 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Првог основног суда у Београду П1 2632/20 од 02.02.2022. године одбијени су као неосновани тужбени захтеви тужиоца и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка. Наведена првостепена пресуда је достављена пуномоћнику тужиоца, преко огласне табле суда, дана 27.04.2022. године. Тужилац је 07.11.2022. године, поднео предлог за понављање поступка, на основу члана 426. тачка 2) Закона о парничном поступку.

Поступајући по предлогу тужиоца за понављање поступка, првостепени суд је исти одбацио као недозвољен, налазећи да у конкретном случају није испуњен услов за понављање поступка прописан чланом 426. тачка 2) Закона о парничном поступку.

Према становишту другостепеног суда, поднети предлог тужиоца за понављање поступка је неблагоприятан. Ово стога што је од дана 27.04.2022. године, када је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2632/20 од 02.02.2022. године достављена пуномоћнику тужиоца преко огласне табле суда у свему у складу са одредбама члана 141. ст. 2, 3. и 4. ЗПП, па до подношења предлога за понављање поступка 07.11.2022. године, протекло више од 60 дана. Истовремено је, међутим, закључио да је без утицаја на правилност и законитост побијане одлуке погрешан закључак првостепеног суда да је предлог за понављање поступка недозвољен, с обзиром да су правне последице недозвољености и неблагоприятности исте, односно да је првостепени суд у крајњем исходу донео правилну одлуку када је одбацио предлог за понављање поступка.

Одредбом члана 428. став 1. тачка 1) Закона о парничном поступку, прописано је да се предлог за понављање поступка подноси у року од 60 дана у случају из члана 426. тач. 1) и 2) овог закона, од дана када је одлука достављена странци. Према члану 426. тачка 2) наведеног закона, поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може да се по предлогу странке понови ако странци незаконитим поступањем, а нарочито пропуштањем достављања, није било омогућено да расправља пред судом.

Према становишту Врховног суда, правилан је закључак другостепеног суда да је предлог тужиоца за понављање поступка у конкретном случају неблагоприятан, јер је поднет по протеку рока од 60 дана, рачунајући од 27.04.2022. године, када је пуномоћнику тужиоца достављена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2632/20 од 02.02.2022. године и када је сазнао за исту, а што је као субјективни – преклузивни рок за понављање поступка из разлога на који се тужилац позива у поднетом предлогу за понављање поступка предвиђено чланом 428. став 1. тачка 1) ЗПП.

Ревизијом се неосновано указује да је одлучну чињеницу у конкретном случају по предлогу за понављање поступка суд могао да утврди само на рочишту, имајући у виду, сагласно одредби члана 430. став 1. ЗПП, да ће суд предлог за понављање поступка одбацити без одржавања рочишта у ситуацији када је поднет неблагоприятно, а што је овде случај. С тим у вези, правилно закључују нижестепени судови, према повратницама у списима предмета, да је наведена првостепена пресуда од 02.02.2022. године достављена пуномоћнику тужиоца преко огласне табле суда дана 27.04.2022. године, у свему у складу са одредбама члана 141. ст. 2, 3. и 4. ЗПП.

Са изложених разлога, те имајући у виду да се осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност закључка о неблагоприятности поднетог предлог за

понављање поступка, на основу члана 414. у вези члана 420. став 5. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиоца одбијена, одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу члана 153. и члана 154. став 2. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија  
Жељко Шкорић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић